

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-09-02

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10476>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΓΕΤΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτορ β. ΗΡΜΗΡΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἐδρὸς βΛΟΝΔΕΙ ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ.

(συνέχεια).

Δύο λοιπὸν τὰ κυριώτερα καὶ ἴσως τὰ μόνον συντείνοντα εἰς τὴν ὕλην καὶ ἠθικὴν προόδον πάσης χώρας, ἢτοι ἡ ἐξάπλωσις ἀληθοῦς, μορφωτικῆς καὶ ἠθικοποικητικῆς παιδείας καὶ ἡ καλὴ διεύθυνσις πάσης κοινοτικῆς ὑποθέσεως ὑπ' ἀνδρῶν ἐξεργόντων καὶ ἀνεργωρισμένων ὡς κυβερνώσα ἀρχή, οὐχὶ γωλαίνουσιν ἀλλ' ἐλλείπουσι καθ' ὁλοκλήρην ἐν Κύπρῳ. Οὔτε ὁ λαὸς μορφοῦται καὶ ἀναπτύσσεται ὡς δεῖ, οὔτε τ' ἀφορῶντα τὸν λαὸν διευθύνονται ὑφ' ὧν δεῖ καὶ ὡς δεῖ. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα. Ὁ μὲν λαὸς βαθμηδὸν ἐξαρχειοῦται, ἀποστρεφόμενος τὴν ἐργασίαν καὶ ἐντροφῶν εἰς τὴν ἀνηθίαν καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὰ δὲ κοινωνικὰ ζητήματα τῆς νήσου, μικρὰ καὶ μεγάλα, μερικὰ καὶ γενικά, ἀφ' ὧν καὶ μόνων ἐξήρτηται ἡ σωτηρία, ἐλλείπει διεύθυνσεως ἐτάφησαν, καὶ οὐδ' ὑφίστανται πλέον τοιαῦτα. Καὶ ὅποια καὶ ὅποια ὑπῆρχον, τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διευθέτησιν ὠφείλομεν πρό παντός ἄλλου νὰ ἐπιδιώξωμεν, ἐὰν ὑπερεῖχεν ἡ φρόνησις τῆς ἀπρονοησίας καὶ ἐὰν ἀπεδίωκεν ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἐνέργεια τὴν ἀδράνειαν καὶ νωθρότητα ὑφ' ἧς κατεχόμεθα!!

Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα καὶ μεγάλα μάλιστα, δὲν ὑφίστανται ἐν Κύπρῳ, ἡ ἐκκλησιαστικά, ἡ κοινωνικὰ καὶ ἠθικὰ μικρὰ καὶ μεγάλα; Ἀλλὰ τίς νὰ ἐπιδιώξη τὴν λύσιν τούτων; Ποῦ ὑφίσταται κοινωνία ὀργῶσα, διανοουμένη, καὶ ἐνεργοῦσα; αἱ κοινωνίαι εἶνε διηρημέναι εἰς οἰκογενείας καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς άτομα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἀρχὴν, τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἴδιον κυβερνήτην, τὸν νοῦν του. Οὐδεὶς ἀναγνωρίζει ἄλλαν κεφαλὴν καλλίτερον τῆς ἰδικῆς του σκεπτομένην. Δεῖγμα δὲ τῆς κοινωνικῆς ταύτης παραλύσεως εἶνε αἱ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων διενεργούμεναι συνειδήσεις, καθ' ἃς καὶ περὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἰσχυρῶν ἐρωτημάτων ἀντικειμένων προκειμένου, πέντε μόνον άτομα παρουσιάζονται. Ἰδοὺ ἀληθῶς κοινωνίαι ἔχουσαι ἀπαιτήσεις προόδου καὶ πολιτισμοῦ καὶ δικαιούμεναι νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν τύχην των, καὶ ν' ἀπαιτῶσι παρ' ἄλλων τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκτρῆς θέσεώς των!

Πόθεν ἔχει τὴν πηγὴν τῆς οἱ ἐλεεινῆ αὐτῆ κατάστασις; Ἐκ τῆς ἐλλείψεως θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς, ἣτις ἐπέφερε τὴν ἐλ-

λειψίν τῆς συνειδήσεως τοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς τὴν πατρίδα. Ἀπατωμεθα οἰκτρῶς ἐὰν νομίζωμεν ὅτι ἀνευ θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς δύναμεθα νὰ συναισθανθῶμεν τὸ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα καθήκον. Τοῦτο, μόνον παιδεία εἰς λίαν ὑψηλὸν βαθμὸν δύναται πῶς νὰ κατορθώσῃ, ἣτις ὅμως εἶνε βεβαίως ἀδύνατον νὰ γείνη κτῆμα τῶν πολλῶν. Ἄρα, τὸ κακὸν θὰ προχωρῇ γιγαντιαίοις βήμασι.

Τοιαύτῃ ἡ ἠθικὴ κατάστασις ἡμῶν τῶν Κυπρίων, αἵτινες ἀπαιτοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ἐλάττωσιν φόρων, θεωροῦντες τοῦτο σ ω τ η ρ ί α ν διὰ τὴν νῆσον. Ὡς νὰ ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀθλίαν κατάστασίν μας, οἰκονομία μιᾶς ἢ δύο λιρῶν ἐτησίως δι' ἕκαστον ἄτομον! Εἴμεθα τῇ ἀληθείᾳ ἀνόητοι ἐὰν φρονῶμεν ὅτι καὶ ὁλόκληρος ὁ φόρος ἐὰν μᾶς ἀφεθῇ θὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις μας αὐτῇ. Ἀπεναντίας θὰ δεινωθῇ ἔτι πλέον, καθόσον οἱ μὲν γεωργοὶ ὀκνοῦν νὰ ἐργασθῶσι τὴν γῆν, οἱ δὲ υἱοὶ των δὲν καταδέχονται νὰ τὴν ἐργασθῶσι, διότι εἶνε γραμματισμένοι πλέον, καὶ καθόσον ἀμφοτέροι, πατὴρ καὶ υἱός, ἀπομακρυνθέντες καθ' ὁλοκλήρην τῶν χρηστῶν ἡθῶν, ὁ μὲν δὲν εἶνε σεβαστός εἰς τὸν υἱόν, ὁ δὲ δὲν εἶνε ὑπήκοος εἰς τὸν πατέρα καὶ κυλίνονται ὁμοῦ εἰς τὸν βόρβορον τῆς δυστυχίας, τῆς ἀνηθικότητος, καὶ τῶν ἐγκλημάτων. Ποῖοι φροντίζουν ἀλλὰ καὶ ποῖοι π ρ έ π ε ι νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ὀλεθρίας ταύτης καταστάσεως;

(ἀκολουθεῖ).

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(συνέχεια).

Παρὰ τὰ ὑφ' ἡμῶν ἐκτεθέντα, ἡ κυβέρνησις τῆς Κύπρου διατείνεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς οἱ φόροι ἀντὶ νὰ αὐξηθῶσιν ἠλαττώθησαν, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πληρωνομένους ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν, καὶ πειθεύει ὅτι ἀποδεικνύει τοῦτο σημειοῦσα τὰς ἐλαττώσεις, τροποποιήσεις καὶ αὐξήσεις τὰς ἐπενεχθείσας ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ βᾶσις, ἣν παραδέχεται ὁ ἀρχιλογοῦς, εἶνε σφαλερὰ. Λαμβάνει κατὰ μέσον ὄρον τὸ εἰσοδήμα 10 ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν καὶ εὐρίσκει λίρας 169,830. Λαμβάνει 5 μόνον ἔτη τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ εὐρίσκει τὸ πρῶν λιρῶν 132,133. Ἀλλ' ἐὰν ἐλάβομεν διὰ τοὺς Τούρκους 10 ὡσαύτως ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1869—79,

θὰ εὐρίσκει λίρ. 100,000 ἀπέναντι λιρῶν 169,830 τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, διότι τὰ ἔτη 1869,70 καὶ 71 ἦσαν λίαν δυσυχῆ ἔτη.

Ἀκριβῆς σύγκρισις δὲν δύναται νὰ εἶνε εἰμὴ ἐκείνη, ἣν ἐκάμαμεν ἡμεῖς, διότι τὰ 5 ἔτη τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ τὰ 5 ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εἶνε εἰς τινα σχεδὸν τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς σχέσεις.

Ἐκ τούτων ἐπεταὶ ὅτι τὸ σημειούμενον περίσσευμα εἶνε κατώτερον τοῦ πραγματικοῦ περισσεύματος. Καὶ ἂν ἠθέλομεν παραδεχθῆ τὴν βᾶσιν ταύτην, οὐχ ἦττον θὰ ἐπεμενομεν λέγοντες ὅτι ἐγένετο αὐξήσις τελῶν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Κύπρου παραβάλλει τὰς ἐλαττώσεις, τροποποιήσεις καὶ αὐξήσεις τῶν φόρων καὶ ἐξάγει τὰ συμπεράσματα, ἢτοι, ὅτι οἱ φόροι οὗτοι ἠλαττώθησαν κατὰ λίρας 13,000, συμφώνως τῷ καταλόγῳ τῶ περιεχομένῳ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς 17 Μαΐου, ἀλλὰ παρέλειψε νὰ κάμῃ μνητεῖον διαφορῶν τελῶν, ἅτινα ηὐξήθησαν ἢ ἐτροποποιήθησαν. Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἐπόμενα:

Δικαιώματα τελωνείου, εἰσαγωγῆς ὀπλοφάδια	λ	300.
Δικαστικά ἐξόδα	»	6,000.
Διαφορὰ δικαιώματος κτηματολογίου	»	2,000.
Διαβατήρια	»	10.
Βασιλικά δικαιώματα	»	800.
Δικαιώματα δασῶν	»	1,000.
Ἄδειαι σπόγγων	»	500.
» κυνηγίου	»	500.
Δικηγόροι	»	70.
Δικαίωμα ἐπὶ ἄλατος	»	30.

11,210.

Περίσσευμα ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων ὕγειον, καὶ λιμένος	»	2,990.
Δικαιώματα λεμβούχων	»	60.
Πρόσμημα δεκάτης κτλ.	»	2,000.
Δικαιώματα προκυμαίας	»	100.
Περίσσευμα ταχυδρομείου	»	1,800.

18,160.

Ὅπλα καὶ ὀπλοφάδια.—Τὰ πρῶτα τούτου δίδει ἡμῖν αὐξήσις φορολογίας ἐπὶ τῶν ὀπλων καὶ ὀπλοφάδιων τοῦ ἀλλοτε εἰσπραττομένου, δηλ. ἐλαμβάνοντο 8 ο)ο, ἐνῶ ἤδη πληρόνουν 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὀπλων καὶ 20 ο)ο ἐπὶ τῶν ὀπλοφάδιων.

Ἄλας.—Εἶνε φόρος ὅλως νέος πρὸς 2 γρόσια τὴν δίκαν διὰ τὸ ξηρὸν ἄλας, τῆς εἰσαγωγῆς οὐσῆς ἀλλοτε ἀπηγορευμένης.

Δικαστικά ἐξόδα.—Εἶνε δικαίωμα ἐπιβληθὲν δυνάμει κανονισμοῦ.

Ἐπλήρωνον ὡσαύτως τοιοῦτον ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἦσαν κανονισμένα εἰς τρόπον ὡς ὁ ἐνάγων προσεκαλεῖτο νὰ προπληρώσῃ μόνον ἀσημάτων πρῶτον, ἵνα ἀρχίσῃ τὴν δίκην του καὶ ἦτο ἀππλάγματος πάσης ἀλλῆς δαπάνης, ἐν ἣ περιπτώσει, ἐνονοεῖται, δὲν ἐξήρει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσε-

ως ενφ, καθ' εν τρόπον τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶνε κανονισμένα, τὰ 2)3 καθίστανται ὑποχρεωτικά πρὸ τῆς εἰσπραγωγῆς τῆς δίκης φρονούμεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ σύγκρισις πρὸς τὰ δικαστικά ἐξόδα ὑπὸ τῆν τουρκικὴν κυριαρχίαν, διότι τὰ ἐξόδα ταῦτα ἦσαν ἐκούσια, τούτεστιν ἔ ἐνδιαφερόμενος ἐπλήρωνεν αὐτὰ ἢ ὄχι, κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἢ ἔιγε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ μὴ τὴν δίκην του.

Διαφορὰ τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων ὑπὸ τοῦ Δερτέρ Χακανί.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκαινοτόμησε δικαιώματα ὅλως νέα, ἅτινα ἦσαν ἄγνωστα μέχρι τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς. Τὰ δικαιώματα ταῦτα βαρύνουσι τὴν δυσυχῆ ἀγροτικὴν τάξιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Τοιαῦτά εἰσι τὰ δικαιώματα, ἅτινα πληρώνονται διὰ πληροφορίας, διδόμενας διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ ὄφειλέτου, δικαιώματα ἀναβαίνοντα πλειστάκις εἰς τὸ ἡμισυ τῆς δι' ἀποφάσεως ὄφειλης, τὸ ἄγνωστο ἀλλ' ἀπαιτούμενον δικαίωμα διὰ τὴν εἰς δημοπρασίαν ἐκθεσιν, τὸ δικαίωμα τῆς σχεδιογραφῆσεως, καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν τοιχοκολλήτων πρὸς μεταφορὰν τῆς ἰδιοκτησίας, εἰσι κυρίως φορολογίαι ἐξογκούσαι τὰ δικαιώματα Δερτέρ Χακανί. Μὴ παραξενουθῆτω τις σκεπτόμενος ὅτι παρελείφθη τὸ ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῶν κληρονομιῶν λαμβανόμενον δικαίωμα ἐλαττωθῆν ἀπὸ 5 0)0 εἰς 2 1)2 0)0, διότι αἱ τοιαῦται περιπτώσεις εἰσι σπάνιαι.

Ἐκ τούτων ὅλων προέρχεται ἡ ἀνω σημειωθεῖσα διαφορὰ.

Διαβατήρια. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα ἀνέβη εἰς τὴν σημειωθείσαν ποσότητα ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς, κατόπιν ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Δικαιώματα τῶν δασῶν. Περιττὴν διαθέθεισιν ὅτι ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅσον τὰρα ὑφίσταται, ἦτο ἐντελὴς ἀγνωστον. Καὶ μόνον ἐνθυμούμεθα ὅτι δι' ἐν μόνον ἔτος οἱ Τούρκοι ἀπᾶντος εἶχον εἰσπράξει ἀσήμαντον δικαίωμα παρὰ τῶν διὰ πώλησιν κοπτόντων ξύλων. Παρὰ δὲ τοῦ κοπτόντος ξύλου πρὸς ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, ἐπισκευὰς ἢ ἄλλο τι, δὲν ἐλαμβάνετο τίποτε. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἑλλειψιν Τουρκικοῦ τιμολογίου, ὅποιον ματαίως ἀνεζητήσεν ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης.

Πρὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς μετεχειρίζοντο ἐπιτοίως ἢ ἐξῆγον τὴν μεταλλίτιδα γῆν ἀνευ πληρωμῆς οὐδενὸς δικαιώματος.

Ἄδειαι σπογγαλιείας. Ἐπίσης καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἄδεια κυνηγεσίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰσπράττεται δυνάμει ἐπιταγῆς τοῦ 1879· τὸ τοιοῦτο δικαίωμα ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν ἦτο ὄχι μόνον ἀσήμαντον, ἀλλὰ καὶ ὀνομαστικόν, μὴ ἐφαρμοζόμενον εἰμὴ εἰς περιπτώσεις σπανιωτάτας.

Ἄδειαι δικηγορικαί. Δικαίωμα ἄγνωστον μέχρι τῆς ἐπιταγῆς τοῦ 1882, ἧτις καθιέρωσεν αὐτό.

Ἐπερβάλλον τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων. Ἡ ἐπελθοῦσα αὐξήσις κατόπιν τῶν νόμων 1881, 84, 85, 86 εἶνε λίαν ἐπαισθητή. Οἱ Τούρκοι εἰσέπραττον ἐκ τούτου κατ' ἔτος £ 360 περίπου, ἀντὶ £ 3,350 περίπου, αἵτινες εἰσπράττονται ἤδη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἐτῶν 1882—86 συμπεριλαμβανομένου.

Φόρος τῶν λεμβούχων καὶ φορηγίδων. Ὁ φόρος οὗτος ἦτο ἄγνωστος καὶ ἐκαλονίσθη μόνον τὸ 1879 καὶ 1884.

Πρόσιμα δεκάτης καὶ ἄλλων εἰδῶν. Ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ταύτην περιλαμβάνεται κατὰ προσέγγισιν ἢ κατ' ἔτος ποσότης, ἢ ἀναφερόμεν, καὶ τὴν ὅποιαν πληρώνουν ἐκεῖνοι, ὅτινες καθιστεροῦν τὴν φοροδοσίαν. Οὐδεμία ἢ ἀμφιβολία ἀπὸ τῆς ψηφίσεως αὐτῆς τοῦ νόμου

τούτου ὅτι ἡ ἀγροτικὴ τάξις ποτὲ δὲν θὰ εὑρίσκετο εἰς θέσιν νὰ ἐκπληροῖ ἐγκαίρως τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς· λοιπὸν ὁ φόρος οὗτος ἐψηφίσθη καθαρῶς πρὸς ἐπαύξησιν τῶν φόρων. Ἀδύνατον νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι οὗτος ἦτο ὁ τόκος πρὸς πληρωμὴν ὑπὸ τοῦ καθυστεροῦντος τοῦς φόρους ὄφειλέτου, διότι ἅμα τις καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τοῦ τοιοῦτου προσίμου, ἢ ἐξουσία προβαίνει εἰς εἰσπράξιν ὁλοκληρῶν τῶν φόρων καὶ ἐκβάσει τὴν πληρωμὴν διὰ κατασχέσεων.

Δικαιώματα ἀποβαθρικά. Οὗτος εἶνε φόρος νέος (ἔτη 1882, 83, 86).

Ἐπερβάλλον τῶν ταχυδρομικῶν τελεῶν. Δὲν πρέπει νὰ δίδῃ τις τὴν ὀνομασίαν φόρου εἰς τὴν ποσότητα ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κοινῶς ἐπέβαλε τῷ τόπῳ τὴν μεγίστην ταύτην δαπάνην. Ἐξεπέσαμεν τὸ σημειωμένον εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔγγραφο ποσὸν ὡς ὄφειλαν ἐκ τῆς ταχυδρομίας, ἀκόμη δὲ καὶ £ 400 κατὰ προσέγγισιν λογισθείσας ὡς δαπάνην τῶν κατοίκων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ὅποιον ἦν τὸ γενικὸν εἰσόδημα τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν Ὀθωμαν. διοίκησιν καὶ ὅποιον εἶνε τὸ ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς πληρωνόμενον οὔτε θέλομεν ἐπίσης νὰ ἐξετάσωμεν ὅποιοι γενικῶς ἦσαν οἱ φόροι καὶ ὅποιοι εἰσι τὸρα θὰ πράξωμεν ταῦτα ἐν τέλει τῆς παρουσίας. Καὶ ἂν παραδεχθῶμεν μάλιστα ἐξ ἐτέρου ὡς ἀκριβεῖς τὰς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῆς Κύπρου τεθείσας βάσεις, θὰ ἐξαχθῇ ὅτι οἱ φόροι γενικῶς ἠῤῥησαν.

Συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς Κύπρου λεγομένης ὅτι ἡ ποσότης ἢ εἰσπραττομένη διὰ τῆς δεκάτης δὲν εἶνε βραχὺ βραχιά ὅπως εὔρεθῃ ἂν ἡ παραγωγή ἠῤῥησεν ἢ ἠλαττώθη, καὶ ὅτι ἀπολέσεν θὰ ἦνε νὰ ἐξετασθῇ ἡ ποσότης τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν, τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀμπελώνων, τὴν ἐξετάσῃ ὁμοίως ταύτην καὶ αὕτη ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει σχεδὸν ἀδύνατον.

Ἐπιτραπήτω ὁμοίως νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅτι περισσότερα ποσότης δημοπρατικῶν ἐξήγητο ὑπὸ τοὺς Τούρκους παρὰ ἀπὸ τῆς κατοχῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιμένομεν βεβαιῶντες ὅτι ἡ δεκάτη ἦτο ἡ μόνη δυνατὴ βάσις. Ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις λογίζει ὅτι κατὰ μέσον ὄρον ἡ δεκάτη ἀναβαίνει εἰς £ 53,196 ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ὑπὸ δὲ τὴν Τουρ. διοίκησιν εἰς £ 50,082. Νομίζομεν καθῆκον νὰ κάμωμεν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις. Ἐν πρώτοις ἡ ἐκθεσις ἐκπίπτει ἐκ τῆς διὰ τῆς δεκάτης εἰσπραττομένης ποσότητος μόνον £ 54,000, ἧτοι £ 6,000 δι' ἕκαστον τῶν 9 ἐτῶν, ὅπερ καθ' ἡμᾶς ἀνακριβές. Τῷ ὄντι, ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Φαίρρηλδ (Κυανῆ Βίβλ. ἀρθ. 3, 661) διαλαμβάνει ὅτι ἡ ἀναγκαία ποσότης πρὸς εἰσπράξιν τῶν φόρων ἀναβαίνει τὰ 13 τοῖς 0)0, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι ἡ ἐκπτωτέρα ποσότης εἶνε £ 68,120· ἐν ἡ περιπτώσει ἢ εἰσπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλ. Κυβερ. ποσότης ὄφειλε ἀναγκαίως νὰ καταβῇ εἰς £ 51,627· ἐξ ἐτέρου δὲ, ὑπάρχει ἀληθῶς ἔκτακτος αὐξήσις ἐξ ἐνός πέμπτου διὰ τὰς δεκατείας τῶν ἐτῶν 1874 καὶ 75, λογισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως εἰς γρ. 4,341,714, ἢ ἀκριβῆς ποσότης εἶνε γρ. 4,034,199 ἀλλ' ἡ ποσότης αὕτη δὲν πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν Τουρ. δεκατείαν, καθ' ὅσον λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὰ κατάστιχα τῶν ἐνοικιασῶν κατ' αὐτὰ τὰ δύο ἔτη, θὰ εὔρηθῃ ὅτι ἡ εἰσπραχθεῖσα διὰ τὴν δεκάτην ποσότης ἀναποκρίνεται ὀρθῶς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ φόρου, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ἀναγκαίως ὅτι δέον νὰ μείνωσιν ὅλα τὰ τῆς Τουρ. φορολογίας ἔτη ἀτροποποίητα, ὡσανεὶ ἡ δεκάτη εἰσπράττετο διὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 75 πρὸς 10 τοῖς 0)0. Προσθέτομεν τὴν ἀφαιρεθεῖσαν ποσότητα εἰς τὴν τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἔχομεν διὰ τὴν

Τουρκίαν τὴν ποσότητα σχεδὸν £ 57,000. Δέον νὰ προσετίθεται καὶ ἡ διαφορὰ τῆς ἀγγλ. λίρας καθόσον λογίζομεν τὴν λίραν πρὸς γρ. 114 ἐνφ ἢ Κυβερνήσις, ἐκτός κλάσματός τινος, τὴν λογαριάζει πρὸς 120 διότι ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τῆς λίρας ἐν Κ)πόλει, ἡ πληρωμὴ ἐγγίνετο ἐν Κύπρῳ λογιζομένης τῆς λίρας πρὸς γρ. 114. Ἄλλ' ἐξω. Παραδεχόμενοι ὅλους τῆς Κυβερνήσεως τοὺς λογαριασμούς, εὑρίσκομεν ὅτι ἡ παραγωγή ἦτο μεγαλύτερα ὑπὸ τοὺς Τούρκους παρὰ σήμερον (ἀκριβεῖς).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ Χρόνῳ τοῦ Λονδίνου τῆς 9]21 Ἀυγούστου ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς περὶ Κύπρου.

«Ἐτέθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτ. ψήφισμα ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν Νῆσον Κύπρον ἐκ 45,000 λιρῶν, πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος.

Ὁ κ. Α. Κόννωρ ἠρώτησεν ἂν ἡ Κυβέρνησις εὔρε τὸ μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ τῆς νήσου. Ὁ βαρὼνος Χ. Δε Ουόρμς ἀπήντησε: Τὰ ζητήματα τα ὅποια ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τῆς Πρεσβείας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, καὶ εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὴν ἐπισταμένην μελέτην τοῦ Ὑπουργείου τῆς Α. Μεγαλειότητος. Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἐν ἀνακουφιστικὸν μέτρον εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἀμείνον ἐνεργείαν καὶ ὅτι καὶ ἄλλα ἀκόμη μέτρα ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν.

Ἡ ψήφος ἐγένετο δεκτὴ, ἢ δὲ συζητήσι. Ἐὰ ἐξακολουθήσῃ».

Τὴν προχθὲς Πέμπτην πρὸς τὰ ἑσπέρας ἀφίκετο ἐκ Λάρινακος ὁ κ. Θ. Περιστιάνης μέλος τῆς ἐπιστροφούσης ἐκ Λονδίνου πρεσβείας. Τὸν κ. Θ. Περιστιάνην ὑπεδέχθησαν πολλοὶ πολῖται ἐξεληθόντες ἐπὶ τούτῳ τῆς πόλεως καὶ ἀπέδωκαν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας των ἀνθ' ὧν μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ἐκοπίασεν ὑπερ τῆς πεφιλημένης αὐτῷ πατριδος του, ἐκτελέτας μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐντολήν.

Πανηγυρικὴ παράστασις δοθήσεται αὔριον Κυριακὴν ἐν τῷ καφενείῳ «Βικτωρία». Θὰ παρασταθῇ ὑπὸ τῶν νέων τὸ ἐξῆρον ἔργον τοῦ μακαριτοῦ Ὀρφανίδου ἢ «Χίος δούλη» μεθ' ἢν θὰ παιχθῇ ἡ χαριστάτη κωμῶδια ἀδ Φαντασμένος χωρικός». Αἱ τῆς πόλεως μας εὐγενεῖς δεσποσύναι Βασιλερῆ Ραγουζῆ, Κλειῶ Π. Λανίτου, Μαῖα Καρδίου καὶ Χριστίνα Νικολαίδου θὰ ἀνακροῦσιν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐκλεκτὰ τεμάχια μουσικῆς.

Οἱ ὑπὲρ εὐγενοῦς σκοποῦ εὐγενεῖς κόπροι τῶν νέων, ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀνταμειφθῶσι, προμηθυομένης μεγάλης συρροῆς.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἀρχονταὶ τῶν παραδόσεων των τὰ ἡμέτερα σχολεῖα. Ἐκαστος μαθητῆς ὄφειλε νὰ παρουσιάσῃται ἐφωδιασμένος δι' εἰσιτηρίου. Τὰ εἰσιτήρια δίδονται παρὰ τοῦ ἐνός τῶν ἐφόρων κ.

Νικ. Δ. Ύψαρίδου, ἐν τῷ ἀντικρῦ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Δ. Κακαθύμη κειμένῳ γραφεῖσιν του, κατὰ τὰς Κυριακάς, καὶ ἀπὸ τῆς δωδεκάτης μέχρι τῆς 2 μ. μ. κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας.

* *

Δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστήν ὑπὸ ἡμερομ. 11 Ἀπριλίου ε. ν. συνοδευτικῆς τοῦ Ὑπομνήματος, τὰ μέλη τῆς πρεσβείας, ἐδικαιολογοῦν τὴν βραδύτητα τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Ὑπομνήματος, ἧτις προήλθεν ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν ὀθωμανικῶν μελῶν, ἀπαιτούντων α) νὰ μὴ γείνη μνηεὶα ἐν τῷ Ὑπομνήματι περὶ τοῦ πρὸς τὴν Πύλιν τελουμένου φόρου καὶ β) ν' ἀπελθῶσι πρῶτον εἰς Κων) πόλιν Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ «Ἀληθεία» ὑπ' ἀρ. 427 καὶ ἡμερομ. 15]27 Ἀπριλ. ἐνα ὀθλ. περίπου μῆνα πρὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως τῆς πρεσβείας. Μετὰ τρεῖς λοιπὸν ὡς ἔγγιστα μῆνας καὶ ὅτε ἡ πρεσβεία ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἡδὴ μηνὸς εὐρίσκειτο εἰς Λονδίνον, ἐνεθυμήθησαν οἱ συμπατριῶταί μας ὀθωμανοὶ ν' ἀντικρούσωσι τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς των, ἣν ἐκ τῆς Κυανῆς περὶ Κύπρου βίβλου ἀποσπῶμεν, καὶ ἧτις, καθ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἀναίρεϊ ἄλλα μᾶλλον ἐπικυροῖ τὴν κατάστασιν τῆς γῆσου.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΝ 2 ΕΙΣ ΑΡ. 44.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Ὑψηλὸν Βαλῆν Ἐξοχώτατε

Ἐν ἐγγράφῳ παρουσιασθέντι πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὑπὸ τῆς πρεσβείας, ἧτις μετέβη εἰς Λονδίνον ὡς ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀντήρξαρον τοῦ ὅποιου ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀληθεία», ἐλέγχθη ὅτι οἱ Μωαμεθανοὶ ἤσαν κατ' ἀρχὰς σύμφωνοι πρὸς τὰς ἰδέας τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὅτι μετὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνες ἀπεχωρίσθησαν τῶν (πρεσβευτῶν, τῶν) Μουσουλμάνων, ἕνεκα προτάσεως γενομένης ὑπ' αὐτῶν (τῶν Μωαμεθανῶν) νὰ παραλείψωσι ζητήματ' αἰνὰ (ἐν ταῖς αἰτήσεσι) καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς Κων) πόλιν τὸ πρῶτον. Συνεπεία τούτων σπεύδωμεν ν' ἀρηρηθῶμεν τὰ πραγματὰ ὡς ἐξῆς.

Ὅταν οἱ εἰρημῆνοι (Ἕλληνες) πρεσβεύται συνέζητουν περὶ τῆς διατυπώσεως τοῦ σχεδίου νὰ φέρωσι τοὺς Μωαμεθανοὺς εἰς συμφωνίαν μετ' ἑαυτῶν, τινὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν αἰτηθέντων, δηλαδὴ, ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς δεκάτης εἰς εἶδος γενικῶς, ἢ μεταβολῆ καὶ ἐλάττωσις τῶν δικαστικῶν δικαιωμάτων, ἢ τακτοποίησις τῶν κτηματολογικῶν τμημάτων καὶ διὰ τούτου ἢ χορηγήσις εὐλοκίων εἰς τὸν λαόν, ἢ κατάργησις τοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος καὶ ἢ μελιώσις τοῦ συστήματος τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, ὡστε ν' ἀπαλλοτρώσῃ τὸν λαόν τῆς καταπίεσεως, ἐθεωρήθησαν ἄρρωστα ὑπ' ἡμῶν ὡς ὄντα ἀναγκαῖα καὶ πολλὰ κατ' ἐμὴν ἐν γένει τῷ λαῷ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μωαμεθανοὶ δὲν ἠδύνατο νὰ συμφωνήσωσιν μετ' αὐτῶν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτῶν ἀγῶνας καὶ ῥιμίστους σκοποὺς καὶ ἐπειδὴ ἰδίως δὲν εὐεωρήσαμεν ὁδὸν νὰ μεταδώμεν εἰς Λονδίνον διὰ τὰ ἀνω μνημονθέντα πράγματα, ἢ ἐπιβολῆ των ὅποιων κεῖται ἐν τῇ συστάσει τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, οὗτοι (οἱ Μωαμεθανοὶ) ἐκρηγορήσαν αὐτοὺς εἰς ἀπαντήσιν ὅτι θέλουσι ζητηθῆναι πρὸς τῆς ἐπιτοπίου Κυβερνήσεως τὴν ἐπικυρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἀναφερθέντων καὶ δὲν θέλουσιν, εἴτε κρυφίως ἢ φανερά, συμφωνήσῃ πρὸς τὰς ἰδέας των.

Ὑποβάλλωμεν αὐτεδύτως ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦσιν οἱ Μωαμεθανοὶ εἶναι ἢ ἐπικυρωσιν τῶν ἄνω μνημονθέντων πραγμάτων.

Λευκωσία 19 Ἰουνίου 1889.

(Σφραγ.) Ἐσσεῖ: Ἀχμέτ Σιουκρῆ. Ἰμπραχίμ Ζιχνη. Οὐσεῖν Νιαζή. Ἐσσεῖτ Φεχίμ. Βεχίτ

καὶ πολλὰ ἄλλα σφραγίδες καὶ ὑπογραφαί.

ΛΑΡΝΑΞ

Φίλη «Σάλπιγγε»

Ἐνθα ἡ δευτέρα ἡδὴ φερά καθ' ἣν εὐτυχοῦμεν ἀκούοντες ἐφημερίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Πρωτοεγγράφου τοῦ Πανεπιστημίου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου ὅστις ἐκ τῶν παρελθόντων καὶ νῦν χρόνων ἀποδεικνύεται ὅτι ἔχει μᾶλλον ζήλον πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικά, κατὰ τὸν ἄριστον ὅσο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νῦν φοιτήτου ἀείψου τοῦ ποιημένου του. Ὑπὸ τούτων λοιπὸν Πρωτοεγγράφου πολλὰ τὰ καλὰ προσδοκῶμεν.

Τὴν ἐσπέρην τοῦ παρελθόντος Σεβαστοῦ περὶ τὴν 9]2 ὥραν ἐδόθη ἐν τῇ ξενοδοχείῳ τοῦ Κυρίου ΒΑΥΣΙ ὑπὸ τῆς ἀπο τινος κειροῦ ἀρχιεπιστοῦ ἐνταῦθα ἐτακτικῆς ἸΕΡΜΙΟΝ ΜΟΥΣΙΚῆ συναυλίᾳ ἐν ἣ δυστυχῶς πολλὰ ὄλητο τῶν πολιτῶν συνέβησαν.

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς τετάρτης ἀρίκοντο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπανακρίπτοντες ἐξ Ἀγγλίας οἱ ἀξιῶτ. κ. Θ. Περσιστάνης καὶ Ζ. Περσίδης χωρὶς τῆς Α. Μ. τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου κ. Σωφρονίου, παρακλήθέντες ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑθνογενῶν ὅπως διαμείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἱερουργίᾳ κατὰ τὴν 8 Σεπτεμβρίου Ἐορτῆν τῆς Κυριακῆς Ἀδελφότητος. Πολλὰ καὶ διάφορα προητομαζόντο ἐνταῦθα πρὸς ὑποδοχὴν τούτου. Ἐπὶ τούτῳ μάλιστα κατήλθεν ἐνταῦθα ἐκ Λευκωσίας ἐπιτροπὴ συνιστάμενη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Παπαδοπούλου, γ'. Σωκράτους Κυριακίδου, Ἰω. Παναγίδου, Δ. Πατριδου, καὶ Μ. Λουκαίου μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολιτῶν ὡς καὶ πολλοὶ τοῦ κάτω Διαμερισματος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰερεῖς τε καὶ λαϊκοί. Τὴν Μικροκρίτητά του ἀναμείνωμεν μετὰ δεκαπενθημερίαν ἀπὸ σήμερον.

Πραστειὸν (Μεσαορίας) 18]8 89.

Τῇ Συντάξει τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐνεργεῖα μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιμονῆς φέρεται λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ἠδραλίωσεν εἰ μᾶλλον ἢ ἐν Ἀγίῳ Σεργίῳ πρόσφατος σύστασις δημοτικῶν Σχολείων, ἀποτελέσασα ἐπιμόνον ἐνεργεῖαι καὶ θερμῶς πρὸς τὰ γραμματὰ ζήλου φιλομούσων τινῶν ἀνδρῶν, ὧν τὰ ὄνματα παρακατιόντες θέλομεν μνημονεύσει. Πρὸ τούτων ἐπὶ τῆς θερμῆς προτροπῆς τοῦ φιλομούσου καὶ λίαν φιλοπαίτριδος κ. Θ. Φ. Κωνσταντινίδου, τοῦ ἄλλοτε μετερχομένου ἐν Κύπρῳ τὸ ἐπάγγελμα συντάκτη, ἀνηρέθη ἐκ βιβλίων ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίῳ ἐν εὐκέρῳ θέσει εὐρυχωρότατον Σχολεῖον. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς ἐκ τῆς ἀπειθεσίας τῶν κατοίκων, καὶ κυρίως εἰπεῖν, ὡς ἐκ τῆς νωθότητος τῆς χαρακτηριζούσης πάντα χωρικὸν προκειμένου περὶ τινος κοινωφελούς καὶ θεαρέστου ἔργου, τὸ Σχολεῖον διετέλεσε μέχρι τοῦδε κεκλεισμένον, καὶ μάλιστα ἀπώλετο πᾶσι ἐλπίς τοῦ νὰ λειτουργήσῃ ποτὲ τούτου, ἀφοῦ ἐργάσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται τὴν ὑποστήριξιν τούτου. Τὶ ὅμως δὲν κατορθοῦται διὰ μιᾶς φρονίμου συμβουλῆς, καλῆς θελήσεως καὶ τῆς θεούσης ἐνεργείας;

Ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Ν. Τριανταφυλλίδης ἀνὴρ μελιχρῆς τῶν τρόπων, καὶ μιλῶν ἐραστὴς τῶν γραμματῶν, διὰ τῶν φρονίμων αὐτοῦ συμβουλῶν, δι' ἑκαμάτου ἐνεργείας, καὶ δι' ἰδιαζούσης εἰς τοὺς χωρικοὺς γλώσσης κατάρθωσεν, ὅπως ἀνοίξῃ τὸ Σχολεῖον, τοσοῦτον δὲ ἤναψε τὴν φιλοτιμίαν τῶν κατοίκων, ὥστε ἕλαστος ἀραιδῶς κατέβαλε τὸν ὀβολόν του πρὸς διττήρησιν διδασκαλῶν. Εἰς τούτο δὲ οὐχ ἦττον συνετέλεσαν οἱ τε ἱερεῖς τοῦ χωρίου Χαμῆτων Ἰερομόναχος, παπᾶ Νικόλαος καὶ οἱ κ. κ. Παναγιώτης Σκουρίδης, Ἰωάννης παπᾶ Κωνσταντίνου, Δημήτριος Ἀνδρέου καὶ Στασῆς γ'. Νικόλα. Ὡς διδασκαλῶν δὲ ἠνάγκασαν διὰ πολλῶν παρακλήσεων νὰ δεχθῆ, αὐτὸν τὸν κ. Ν. Τριανταφυλλίδην. Ἐχόντες τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζομεν τούτον ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ἐπερειδόμενοι, ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι τοὺς μέγα παιδᾶς θὰ ἀνατρέφῃ κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν ῥῆσιν «ἐν παιδείᾳ καὶ νοῦθεσίᾳ Κυρίου» τοὺς δὲ γονεῖς διὰ τὸν θεοῦ λόγον καὶ τῶν καλῶν αὐτοῦ ἔργων θὰ ποδηγετῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ οἱ ἀβελπισμώτατος ἐπόπτης τῶν Σχολείων κ. Σπένσερ θὰ στρέψῃ εὐμενῆς τὸ βλέμμα πρὸς τὸ ἐν λόγῳ νεοσύστατον Σχολεῖον, ἵνα μὴ ἡ ὑπερξῆς αὐτοῦ ὑπάρξῃ βραχυβίος.

Καθῆκον ἡγοῦμαι ἐνταῦθα ν' ἀναφέρω μετ' ἐπαίνου τὰς ἐξετάσεις τῆς ἐν Λιμνίᾳ Σχολῆς, τῆς ἀπὸ τριετίας διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ ἀξιῶτ. κ. Δ. Λοιζίδου, εἰς αἱ προσκληθέντες καὶ ἐξετάσαντες τοὺς μαθητὰς, εὐρομεν τῇ ἀληθείᾳ πρόσθεν λίαν εὐχάριστον. Συγχαίρομεν τοῖς τε κατοικοῦσι τοῦ χωρίου διὰ τὸν καλὸν διδασκαλῶν τῶν, καὶ τῷ κ. διδασκάλῳ διὰ τὴν ἐπιμελείαν του. Κ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οfo—:—

Ὁ στρατηγὸς Βουλγαξέ. Καθὼ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου πρὸς

τὸν «10' Αἰῶνα», λέγει ὁ «Νέος ἐλεύθερος τύπος», φήμη παρὰ τοῖς αὐτόθι βουλευτικοῖς κυκλεῖται ὅτι ὁ Λαγκέρ καὶ ὁ Λερουλιὸς ἐπέτυχον νὰ καταπέσωσι τὸν Βουλγαξέ νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ἐν τούτοις θ' ἀναχωρήσῃ οὗτος εἰς Γαλλίαν 4 ἢ 5 ἡμέρας πρὸ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ὅτε καὶ ἐμφανιζόμενος θὰ καθίστατο καὶ ἐκλέξιμος, διότι τὸ διάβημα τοῦτο ἀναιρεῖ τὴν ὀλὴν κατ' ἐρήμην δίκην. Λέγεται πρὸς τοῦτοις, ὅτι οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐπεθύμουν νὰ παραλάβωσιν αὐτὸν ἐκ Λονδίνου καὶ θριαμβευτικῶς εἰς Γαλλίαν ὀδηγήσωσιν ἡδὴ ἐνωμιάσθη τὸ ἀγρόπλοιο ὅπερ θὰ μεταγαρῆ διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ. Οἱ κκ. Ροσφόρ καὶ Διλλιὸν ὅμως θὰ παραμείνωσιν συνετῶς ἐν Λονδίῳ.

Ὁ κόμης Βισμαρκ.

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἀναφέρει ὅτι κατὰ τινα γερμανικὴν ἐφημερίδα μετὰ θετικότητος γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀμέσου τελευτώσεως τῶν ἀρραβῶνων τοῦ κόμητος Ἐρβέρτου Βισμαρκ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ λόρδου Ρόζβερν, οὗτος ἡ σύζυγος θυγάτηρ ἐστὶ τοῦ ἐν Λονδίῳ Ρότσχιλδ. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ τοῦ λόρδου Ρόζβερν καὶ τῆς λαίδης Ἄρνης θυγάτριον 10 ἐτέε εἰσέτι τυγχάνει.

Ἐξ Ἑλβετίας.

Ἐκ Βέρνης τηλεγραφεῖται ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐκ Γενῶν ἐξώσεως πεντεκαίδεκα Ρώσων ἢ ἀστυνομία ἐδήλωσε πολλοὺς ἄλλοις ξένους ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς τὴν παράτησιν ἐν Ἑλβετίᾳ διαμονήν· ὁ ὁρὸς οὗτος ἀφορᾷ εἰς 80 σπουδαστὰς καὶ βιομηχάνους.

Ἀρμενία.

Ἄντι νὰ δείκνυται ἀνένδοτος πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν, μηδαμῶς ἀπειλοῦντα τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἡ Πύλη καλῶς θὰ ἐπραττεν ἐφιστάσα τὴν σύντονον αὐτῆς προσοχὴν εἰς τὰ πρῶτα τῆς Ἀρμενίας, ὅθεν ἀπειλεῖ αὐτὴν θύελλα παρεμφερῆς πρὸς τὴν ἐν ἔτει 1876. Οἱ Ἀρμένιοι, ἐργαζόμενοι συστηματικῶς καὶ ἐπιτηδέως καὶ ἰδρύσαντες ἰδίαν ἐφημερίδα ἐν Λονδίῳ, κατάρθωσαν νὰ ἐξεγείρωσι τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ κοινήν γνώμην, τοῦ κινήματος δ' ἡγέται ὁ συντάκτης τῶν «βουλγαρικῶν φρικαλεοτήτων», ὁ Γλάδστων, οὗ τὸ ὄνομα οὐδὲν ὑπισχρεῖται αἰσιον τῇ Τουρκίᾳ. Τὴν Τρίτην ἐδημοσίευσαν τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐπιστολὴν τοῦ κλεινοῦ πρεσβυτοῦ, συνοδευούσαν μακρὰν ἀφήγησιν ἀθεμιτοῦργιῶν διαπραχθειῶν ἐν Ἀρμενίᾳ ὑπὸ τοῦ Μουσσᾶ-βέη καὶ ἄλλων Κρόδων. «Ἡ ἐφημερίς ὑμῶν (λέγει ἡ ἐπιστολὴ) ἀπεκάλυψε πρῶτη τὰς ἐν Βουλγαρίᾳ φρικαλεότητας, ἐξ ὧν προήλθει ἡ κατάλυσις τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ, ἐν Ἀρμενίᾳ δὲ δικαιούμεθα δυνάμει συνθήκης νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν καταστολὴν τῶν ἀνομιμάτων καὶ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν κακούργων. Πέποιθα ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης θὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ πράγματα καὶ ἀφοῦ πεσθῇ περὶ τῆς ἀληθείας, θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κραταιὰν ὑποστήριξιν τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης». Τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ προτείνουσιν ὡς μέσον πίεσεως νὰ παύσῃ ἡ Ἀγγλία καταβάλλουσα τῇ Πύλῃ τὸν ἐκ τῆς Κύπρου φόρον, ἕως οὗ ἐπιτελεσθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς κυπριακῆς συμβάσεως ἐν Ἀρμενίᾳ, ἀπολήγουσι δ' εἰς ἀπειλὴν ῥωσικῆς προελάσεως μέχρις Ἐρζερούμ.

Αἱ σχέσεις Σερβίας καὶ Βουλγαρίας κατέστησαν ἀδύνατον ἀπροσφαλέσταται, ἀλλ' ὁ πόλεμος διεξάγεται αὐτὴν τὴν φορὰν ἀκαμάτως δι' ἄρθρων ἐφημερίδων καὶ τηλεγραφῶν

μάτων. Τα όργανα της σερβικής κυβερνήσεως καταγγέλλουσι διηλεκτικώς τους βουλγαρικούς εξοπλισμούς ως δικαιολογούντας την δυσπιστίαν και απειλοῦσιν εθνομικτικῶς τὸν ηγεμόνα Φερδινάνδον και τοὺς συμβούλους του δι' εισβολῆς διακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν, οἱ δὲ ἐν Σόφια ἀπαντῶσιν ὅτι ἀδιαφοροῦσι πρὸς τὰς σερβικὰς ἐβρεις και ἀπειλάς, «διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐλημόνησιν οἱ Σέρβοι τὰ παθήματα τοῦ 1885». Πρὸς τὴν ἀλαστοκίην ταύτην γλώσσαν σύμφωνος εἶνε και ἡ διαγωγή τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνα ἀρχιεπίσκοπον Βάρνας, οἷς διετάχθη, ἐπὶ ἀπειλῇ βιαιᾶς ἀποπομπῆς, νὰ καταλίπη ἐντός τριῶν ἡμερῶν τὴν ἡγεμονίαν, διότι ὄθθεν ἐνήργησε παρατόμως κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» ἐκ τῆς περὶ Κύπρου Κρανῆς Βίβλου, τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, ἐκφέρει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ παράπονα τῶν Κυπρίων εἶνε δικαιολογημένα. «Οἱ Ἄγγλοι (λέγει) ὀφείλουσι νὰ σκερθῶσιν ἐμβριθῶς περὶ θεραπείας, διότι θὰ ἦτον ὄντως ἐντροπή εἰν οἱ Κύπριοι, παρὰ πᾶν ἠθικὸν πλεονέκτημα τῆς ἀγγλοκρατίας, ἀνεζήτουν μετὰ πόθου τοὺς καιρὸν τῆς Τουρκίας, καθ' οὗς, τοῦλάχιστον, ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τοῦ ὑπερῶν φόρου τῆς ὑποτελείας». Αὐταῖς σχεδὸν λέξει κρίνει τὰ περὶ Κύπρου ἔγγραφα ἡ «Βελγ. Ἀνεξαρτησία», προσθέτουσα ὅτι θὰ ἦτον ἄσέτιον, εἰν εἰς τὰ παράδοξα τοῦ ἀνατολικῦ ζητήματος προσετιθετο και τὸ παράδειγμα χώρας ζητούσης τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ χριστιανικῆς και ἐκπολιτιστικῆς ἐξουσίας και τὴν ἐπάνοδον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν μωαμεθανῶν. (Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας.)

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.—Εἰς τὰς πλείους γλώσσας τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἶνε περὶ τὸ αὐτό. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Θεός· εἰς τὴν Λατινικὴν DEUS· εἰς τὴν Γαλλικὴν DIEU· εἰς τὴν Γερμανικὴν GOTT· εἰς τὴν Σκανδιναυικὴν ODIN· εἰς τὴν Σουηδικὴν GODA· εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν אֱלֹהִים· εἰς τὴν Περσικὴν Σόρα· εἰς τὴν Τυρκικὴν "İddı"· εἰς τὴν Ἰσπανικὴν "Dios"· εἰς τὴν Ἀρμενικὴν Հայր· εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ζάιν· εἰς τὴν Περουδικὴν Αἴαν· εἰς τὴν Βλαχικὴν Ζένο· εἰς τὴν Ἀραβικὴν Ἄλλά.

Οἱ θρησκευτικοὶ τίτλοι τῶν Βασιλέων.— Ἡ βασιτεία τῆς Ἀγγλίας τιτοδορεῖται, Προστάτης τῆς πίστεως.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, Πιστοτάτης Μεγαλειότης. Ὁ τῆς Ἰσπανίας, Καθολικὴ Μεγαλειότης. Ὁ τῆς Γαλλίας, Χριστιανικὴ Μεγαλειότης. Ὁ τῆς Αὐστρίας, Ἀποστολικὴ Μεγαλειότης. Ὁ τῆς Ρωσίας, Κεραλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Δεῖπνον ἀντὶ γροῦματος.—Φιλάρμορος τις ὄδοιπορῶν φθάνει τὴν μεσημέριον κατακουρασμένος και πενησμένος εἰς ἓν Ξενοδοχεῖον.—Πόσα ἔχει τὸ γροῦμα; ἔρωτᾷ.—Τρεῖς δραχμαί, ἀποκρίνεται ὁ Ξενόδοχος.—Και τὸ δεῖπνον πόσα ἔχει;—Μικρὸν δραχμῆν.—Φερε με λοιπὸν νὰ δευπνήσω, λέγει ὁ φιλάρμος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1.

Πάντε οἰκογένεια μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν μετέβησαν εἰς ἐστῆν τινα και ἐκλήσαν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον Ξενοδοχεῖον. Ὅτε ἤθελον ν' ἀποφασίσουν ἠρώτησαν τὸν Ξενόδοχον πόσα δρεῖλουσι, ὁ δὲ τοῖς εἶπε 240 γρόσια. Ἐρωτηθεὶς δὲ πάλιν, ἀπὸ πόσα θὰ πληρώσωσιν οἱ ἄνδρες, ἂν θὰ πληρώσωσι μόνον οἱ ἄνδρες, ἀπὸ πόσα δὲ αἱ γυναῖκες ἂν θὰ πληρώσωσι μόνον αἱ γυναῖκες, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Ἐάν θὰ πληρώσωσι μόνον οἱ ἄνδρες, θὰ δώσῃ ἕκαστος ἀνὰ τόσα ὄσκι εἶνε οἱ ἄνδρες, πλέον ἑνός· εἰν δὲ θὰ πληρώσωσιν αἱ γυναῖκες, θὰ δώσῃ ἕκαστη τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, μεῖον δύο.—Ζητεῖται πόσο ἦσαν οἱ ἄνδρες και πόσαι αἱ γυναῖκες.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like 'Κρατὶκὴ ἄπιστος ἂ ποισι γρ.', 'συνήθη', 'δεύτερα', 'ξυνορένια', 'ράκη σούμα 19 βιβλ. ἡ βιβ. παρ.', 'ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.', 'σῖτος τὸ κοίλον γρ.', 'κρήνη'.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑπορανόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν και ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς και τοὺς λιμένας οἷτινες εἶνε εἰς τὸ ὁρομολόγιον Ἀλεξάνδρειας, ὅτι ἀλαλαβῶν νὰ ἐκτελῶ δι' ἑλὰ τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέλωμαι ἂ μανὰ τὰ και ἐπιτολάς ἐξ ὄσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον. τὰς ὅσας ἀλαλαβῶν ἐγὼ νὰ παραδώτω και νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, και ἐπιτολάς δὲ μέσων ταχυδρομεῖον νὰ σέλλω ἐπεῦθεν και λαμβῶν ἐκεῖθεν, ὅσως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄσον τῶν, ὑποσχομένος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας και ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρως πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ ταυτάτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσοῦ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταυρὸς Ματεῖδης.

11. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαριστίου Παπαμάρκου. (συνέχεια).

ΟΦΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ

Ἐκτός τῶν γυμνῶν ὀφελειῶν, ὧν πρόξενος γίνεται ἡ γυμναστικὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, παρέχει και ἄλλας ἀνεκτιμήτους εὐεργεσίας εἰς τὸν σχολεικὸν βίον τοῦ μαθητοῦ. Ὅτω πρῶτον μὲν διὰ τῆς γυμναστικῆς ἀσκήσεως ἡ προσοχὴ τῶν μαθητῶν μᾶλλον ἢ διὰ τῶν λοιπῶν μαθημάτων, και μάλιστα ἐν τοῖς δημοτικῶς σχολείοις και τοῖς ἑλληνικοῖς· διότι εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, ὄσων και ἂν εἶνε ἀγρυπνος και ἐπιδέξιος ὁ διδάσκων, δὲν δύναται νὰ ἐξελεγχῇ τὴν ἀπρῶτον πάντων τῶν μαθητῶν, ἐνῶ ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἕνεκα τῆς φύσεως τοῦ μαθήματος, δύναται νὰ ἐξελεγχῇ τὴν προσοχὴν ἢ τὴν ἀπρῶτον πάντων τῶν μαθητῶν συγχρόνως. Δεύτερον δὲ διὰ τῆς γυμναστικῆς φέρουσαν και εὐεργετικὸν ἀνταπερισπασμὸν εἰς τὴν ἀναγωγὴν ἀπὸ τῆς ἀπαισιᾶς τοῦ μαθητοῦ τὴν ἐν ταῖς κλάσιν. Τρίτον δὲ τῆς γυμναστικῆς και ἰδίως τοῦ διδασκαλικοῦ μέρους ἀντὶ τῆς, ὅσπερ δὲν πρέπει νὰ ἐλλείπη, τὸ πνεῦμα ἀπαύσεως, ὃ ἕνεκα ἢ μὲν ἐνέργεια τοῦ ἐγκεφάλου εὐκολλῶνεται, ὃ δὲ μαθητῆς ἐπιστρέφει εἰς τὴν κλάσιν τοῦ κάλλιον διατεθειμένος εἰς τὴν συνέχειαν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ και ἀναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του μετὰ μεζονος ὀρέξεως και προθυμίας. Ὅθεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυσικῶν δυνάμεων πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς οὐσιώδες και ἀπαραίτητον τῆς διδασκαλίας στοιχείου, και ὡς τὸ ἀναπόφευκτον ἐπιδοθῆναι τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΣ

Πάντε κυρίως ἡλικίας διακρίνομεν ἐν τῇ γυμναστικῇ, τὴν ἀπὸ 5—7 ἐτῶν, τὴν ἀπὸ 7—10, τὴν ἀπὸ 10—13, τὴν ἀπὸ 13—16, και τὴν ἀπὸ 16—20. Πρῶτη ἡλικία 5—7 ἐτῶν. Μέχρι τοῦ πέμπτου ἔτους πρέπει νὰ ἀρῶμεν τοὺς παῖδας νὰ πρῶσιν ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι, νὰ παύσων ἐπὶ τῆς γλῶσσης και τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπαγρυπνούντες δὲ ἐπ' αὐτῶν νὰ μὴ ἀνακαμῶν εἰς τὰ παιγνίδια αὐτῶν.

Δευτέρα ἡλικία 7—10 ἐτῶν.

Κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν οἱ μὺς και τὰ ὄσκι εἶνε μαλακά, και ἀκολουθεῖν κινήσεις βραχίαι και ἰσχυρὰ δύναται νὰ ἐπιένγη παρκετροπὴν τινα τῶν μελῶν και μάλιστα ὄταν ἐκτελεῖται συχνά. Πρέπει λοιπὸν κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν νὰ προτιμῶνται αἱ παιδιὰ και ἐκεῖναι τῶν ἀκλήσεων αἱ μὴ απαιτοῦσαι μεγάλην προσοχίαν και δύναμιν, οὐδὲ διαρκῆ τοῦ πνεύματος προσοχῆν.

Τρίτη ἡλικία 10—13 ἐτῶν.

Κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν αἱ ἀκλήσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται διὰ παραγγελμάτων και μετὰ μεζονος ἰσχύος ἢ κατὰ τὴν δευτέραν ἡλικίαν, νὰ τηρῆται ἢ ταχίς και ἢ πεθορχία και ἢ προσοχῆ, κατὰ δὲ τὰς παιδιας αἰτινες πρέπει νὰ διακρίνῃς μέχρις ἐλαφρῆς κοπώσεως νὰ τηρῆται αὐστηρότης ὡς πρὸς τοὺς κανόνας και τὸ δίκαιον τῆς παιδιας.

Τετάρτη ἡλικία 13—16 ἐτῶν.

Κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν τὰ ὄσκι ἀρχίζουσι νὰ σκληρύνωνται και στερεοποιῶνται και ὁ νέος ἄνθρωπος νὰ ἀναπτύσσεται ταχύτερον, ἀλλὰ και τότε εἶνε ἡ μεγαλύτερη ἀνάγκη τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων, αἰτινες πρέπει νὰ ἐκτελῶνται μετὰ δυνάμεως, ἐντάσεως και χάριτος και νὰ διαρκῶσι μέχρις ἰκανῆς κοπώσεως.

Ἐπίκτητη ἡλικία 16—20 ἐτῶν.

Κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν αἱ ἀκλήσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται μετὰ τῆς δυνάμεως και ἐντάσεως, ὄσως εἶνε ἐπιδεκτικοὶ οἱ μὺς. Κατὰ ταύτην δυνάμεθα νὰ κάμωμεν χρῆσιν, ἀνευ φυσικοῦ κινδύνου, πάντων τῶν γυμναστικῶν μηχανημάτων και νὰ παρτείνωμεν τὰς ἀκλήσεις μέχρις ἀρκετῆς κοπώσεως, προσέχοντες νὰ λήγωμεν τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενοι· διότι ἡ ἐπιμονὴ μέχρι τελείας κοπώσεως δύναται νὰ ἐπιένγη παρκετροπὴν τῶν μελῶν. Τὰ περὶ τῆς ἡλικίας ταύτης ρηθέντα ἀρμίζουσι και διὰ τοὺς ὑπὲρ τὰ εἰκοσὸν ἔτη γεγονότας.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Ἐπειδὴ διδασκαλία ἀλόγιοςτς και ἐμπειρικὴ δύναται νὰ ἔχη ἐλευθρίας συνεπίεξις ἐπὶ τῶν φυσικῶν, πνευματικῶν και ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ παιδοῦ, διὰ τοῦτο πρέπει και τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀγωγῆς νὰ διδασκῆται κατὰ τὰς μεθοδολογικὰς ἀρχάς. Ὅθεν πρέπει νὰ τηρῶνται κατὰ τὸ μαθημα τῆς γυμναστικῆς οἱ ἑξῆς διδασκαλικοὶ κανόνες και τὰ ὑγιεῖνὰ παραγγέλματα.

1. Ἐν ἕκαστῳ μαθήματι αἱ ἀκλήσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται κατὰ σίτην και κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δυνάμεως, ἢν απαιτοῦσιν, ἢτοι ἀπὸ τῶν εὐκολωτέρων και ἀπλουτέρων

νὰ μεταδίνωμεν ἐπὶ τὰς δυσκολωτέρας και συνθεωτέρας. Ὅσως δὲ ὁ κανὼν πρέπει νὰ τηρῆται ἔχι μόνον εἰς τὰ καθ' ἕκαστον μαθήματα, ἀλλὰ και καθ' ὄλην τὴν διδασκαλίαν τῆς γυμναστικῆς. Πρὸς δὲ πᾶσα ἡλικία νὰ ἀσκήται εἰς τὰ δι' αὐτὴν ὀρισμένα γυμναστικά, και εἰς ἐκεῖνα, ἄσπερ ἐδιδάχθη κατὰ τὰς παρελθούσας ἡλικίας.

2. Ἐκάστη ἀσκήσις πρέπει νὰ ἔχη γυμναστικὸν ἀκριβῆ και ὀρισμένον σκοπὸν, πρὸς δὲ νὰ ἐκτελεῖται μετὰ ἐνεργητικότητος, ἀκριβείας και χάριτος.

3. Ἡ διδασκαλία δέον νὰ εἶνε ἐπαγωγὸς και ποικίλη, νὰ μὴ περιέχη δὲ οὐδεμίαν κίνησιν ἔχουσαν και τὴν ἐλαχίστην σχέσιν πρὸς τὴν ἀεροβιακὴν.

Μεθόδος τῆς γυμναστικῆς.

Καλεῖται μεθόδος τῆς γυμναστικῆς ἡ κατὰ τὰς παιδαγωγικὰς και ὑγιεῖνὰς ἀρχὰς ἐργασίη τῶν γυμναστικῶν μέσων πρὸς διδασκαλίαν αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν μιάς περιόδου. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ γινώσκωμεν πρὸς πᾶν τὸ σύνολον τῶν ἀσκήσεων τῶν ἰδιαιτέρων εἰς ἐκάστην ἡλικίαν.

Ὅταν δὲ διδάσκη τις τὴν γυμναστικὴν εἰς μικροῦς παῖδας ἢ εἰς ἀρχαίους πρέπει νὰ ἐνεργῇ ὄσως, ὡστε μόνον οἱ μαθηταὶ νὰ ἀνακαλύπτωσι τὰ συστατικὰ μέρη μιάς συνθέτου ἀσκήσεως, και τοιούτοτρόπως τηρῇ ἀγρυπνον τὴν προσοχὴν τῶν μαθητῶν, πρὸς δὲ νὰ προορμᾷ και ἐξεγείρη τὸ παρατηρητικὸν αὐτῶν. Ὅθεν κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν θέλει κάμει χρῆσιν τῆς Σωκρατικῆς μεθόδου ἀναλύου τὴν ἀσκήσιν ἢ συνθέτων βιολογικῶς ἕκαστον τῶν σωματικῶν αὐτῆς μερῶν.

Ἡ πορεία τῆς ἀναλυτικῆς μεθόδου εἶνε ὡς ἑξῆς: διδάσκων ἐκτελεῖ τὴν ἀσκήσιν ἰσχυμένως εἰς μέρος ὅρ ὑπὸ πάντων τῶν μαθητῶν, ἢ εἰν κίνηθ ἀναγκασίον εἰλεῖ ἕκαστον μέρος τῆς ἀσκήσεως χωριστὰ, ὅσως λάσκι οἱ μαθηταὶ ἔνοσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μερῶν και τῆς σθέσεως τῆς ἀσκήσεως. Προβαίνει δὲ ἔπειτα εἰς τὴν ἀνάλυσιν, διδάσκων ἕκαστον τῶν μερῶν χωριστὰ, και φρονιζὼν νὰ ἐκτελεῖται πρῶτον ὑπὸ ὀλίγων μαθητῶν, ἔπειτα ὑπὸ πλείωνων και τέλος ὑπ' ὄλης τῆς κλάσεως· τοῦτ' αὐ πράττει και διὰ τὸ δευτέρον μέρος τῆς ἀσκήσεως, ὅσπερ εἰ μετὰ τοῦ πρώτου και φρονιζέει νὰ ἐκτελεῖται μετ' αὐτοῦ ὄτων μαθητῶν ἀνευ διακοπῆς. Ὅτω δὲ προβαίνων και εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀσκήσεως θέλει προβάσει εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῆς, ἢτις ἐκτελεῖται διὰ τοῦ προσήκοντος παραγγέλματος. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς διδασκαλίας του διδάσκου τοὺς μαθητὰς πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν ὅσως ἀποφεύγωσι τὰ λάθη και τοὺς κινδύνους. (ἀκολουθεῖ).